

Rodoreda es torna a fer veu a Romanyà

El dissabte 27 de setembre de 2003 el Comitè d'Escretores del Centre Català del PEN Club va homenatjar Mercè Rodoreda amb una conferència de Mariàngela Vilallonga i la lectura de fragments de la seva obra.

Amb pocs mesos de diferència, Romanyà de la Selva ha estat el marc de dos homenatges a Mercè Rodoreda amb motiu del vintè aniversari de la seva mort. Del primer, a penes començada la primavera, ja en va parlar Glòria Granell en un altre número de la *Revista de Girona*. Allò que fa especial el que se li va retre en un dia molt d'inici de tardor és el fet que fos organitzat per persones que, com ella, es dediquen professionalment a l'escriptura. Amb la col·laboració inestimable en els aspectes logístics de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro i de la Institució de les Lletres Catalanes, Teresa Pous i Montserrat Rodés, membres de l'esmentat comitè, van coordinar un homenatge basat en la paraula dita.

Als mots de benvinguda de Ricard Herre-ro, alcalde de Santa Cristina, i de Carme Arenas, secretària del

PEN Club, va seguir l'explicació del desenvolupament de l'acte i la presentació de la conferenciant, fetes per Montserrat Rodés. Tot seguit, Mariàngela Vilallonga, catedràtica de Filologia Llatina a la Universitat de Girona i afortunada propietària de la primera de les cases on Mercè Rodoreda va sojornar i escriure a Romanyà, va parlar amb la convicció entusiasta que donen l'experiència i l'estudi de la relació entre el paisatge d'aquest poblet del Baix Empordà i els paisatges descrits per l'escriptora en obres com *Quanta, quanta guerra* i *Viatges i flors*. La passejada prevista va ser substituïda, a causa de la pluja, per un recorregut imaginari bastit sobre sòlids fonaments: els mots ben travats de l'escriptora, les convincent explicacions de qui els deia i el recolliment de l'esglesiola romànica que ens aixoplugava. Va començar,

Mercè Rodoreda, a Romanyà de la Selva.

després, el torn de lectures. Van prevaler les obres en prosa —les novel·les ja esmentades i també *Aloma*, *Mirall trencat*, *La mort i la primavera* i els contes *Una carta* i *Estiu*—, llegides amb diversa fortuna per Carme Arnau, Montserrat Casals, Mercè Ibarz, Carles Torner, Dolors Miquel, Marta Nadal, Antoni Puigverd, Maria Mercè Roca i Anna Maria Saludes. Susanna Rafart va alleugerir una mica la durada de l'acte amb un dels poemes del recull *Agonia de llum*, i les actrius Araceli Bruch i Teresa Matas ens van delectar amb la representació del conte *La sang*, recuperat del muntatge teatral *La sala*

de les nines, estrenat a Barcelona el juny de 1979.

Ens hauria agradat que un sol esporuguit hagués començat a foradar el llençol de boira i pluja per portar tots plegats l'oftena floral a la tomba de l'escriptora, acte amb el qual s'havia previst acabar la jornada d'homenatge. No va poder ser, però algunes irreductibles van gosar arribar-se al petit cementiri sota la pluja i dipositar-hi unes flors. ¿Calia mentre el perfum dels seus mots flotava encara en l'ambient i es barrejava amb l'olor de terra humida?